

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056656880/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

»Er det ikke lige saa væmmeligt, at pynte sig med navngivne Vers af trykte Bøger. O, du min Rosamunde, min grænseløse Elskov kan kun udtrykkes med Oehlenschlägers udødelige Ord, eller Chr. Winthers osv. osv. Nej, det ukendte er mere pikant, selv om Versene kun er tarvelige – og det er dine ikke engang.«

»Takker for Komplimenten.«

»Selv Aarsag! Ser du, Tit, nu vil jeg raade dig til én Ting: Nu kører vi strax forbi den Elskedes Bolig, – saa har du at kigge lige ud eller helst til venstre. Hvis du er nysgerrig og vender Hovedet til højre mod den røde Villa, slaar jeg Hovedet ned i Maven paa dig.«

»Skal jeg da gaa glip af Synet af den Skønhed, til hvem jeg har skrevet mine skønneste Poesier?«

»Foi Pokker, se til venstre!« kommanderede Jakob.

Han rettede sig i Sædet, gav Hatten et let Stød og svang Pисken med lapset Flothed. Titus vendte efter Ordre Øjnene til sin Side, men saa alligevel fra Øjenkrogene, da de rullede forbi det høje, slanke Jærngitter, en tynd ung Figur i en lyseblaa, hvidprikket Kjole, der sad halvt dækket af Verandaens Ranker, og han troede at se, hvorledes et hvidt Ansigt pludselig traadte